

Pimeyttä varjot aristaa
Pimeys on lämmin syli kehtolaulun aikaan
Ainoa ystävä, joka luoksein aina palaa

Päivämme täällä päätetään ennen kuin
ilta antaa itsensä hämärtää
mutta miksi surisin
hammasta purisin
hämärä on renki, isäntä lyö takaisin

On taivaskin hiljaa

Pimeyttä varjot aristaa
Pimeys on lämmin syli kehtolaulun aikaan
Ainoa ystävä, joka luoksein aina palaa
Oi pimeyttä kuinka taas sinuun rakastuinkaan uudestaan

Takit ympäri käännetään
aamu kun henkarin säteistään säveltää
maltan hyvin odottaa
öistä puhujaa
on malja musta, jonka minä kohotan

Ja taivas on hiljaa

Pimeyttä varjot aristaa
Pimeys on lämmin syli kehtolaulun aikaan
Ainoa ystävä, joka luoksein aina palaa
Oi pimeyttä kuinka taas sinuun rakastuinkaan uudestaan

Pimeyttä varjot aristaa
Pimeys on lämmin syli kehtolaulun aikaan
Ainoa ystävä, joka luoksein aina palaa
Oi pimeyttä kuinka taas sinuun rakastuinkaan uudestaan